

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/21/2017
Identifikačné číslo spisu:	7604898928
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7604898928.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: INKASO pohľadávok, s. r. o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského č. 2712, IČO: 36 039 039, proti povinnej: N., bytom V., o vymoženie 82,98 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7 Er 116/2004, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2017 sp. zn. 13 CoE 741/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením z 29. júna 2016 č. k. 7 Er 116/2004-10 Okresný súd Spišská Nová Ves zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený si nesplnil svoju zákonnú povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou, keďže iba odkázal na konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul a nepredložil ani dôkazy na osvedčenie týchto skutočností.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. apríla 2017 sp. zn. 13 CoE 741/2016 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)]. Odvolací súd uviedol, že vo veci samej rozhodol zmenkový súd len na podklade originálu predloženej zmenky; zo spisu nevyplýva, že by skúmal právny dôvod vystavenia zmenky alebo že by sa zaoberal obsahom zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok, t. j. nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie buď zrušil (a vec vrátil

odvolaciemu súdu na ďalšie konanie), alebo zmenil (a rozhodol o pokračovaní v exekúcii). Zároveň žiadal o odklad právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu.

4. Povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnený, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa CSP sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 CSP). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 CSP je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Najvyšší súd už v niektorých prípadoch rozhodoval o dovolaniach, ktoré ten istý oprávnený podal proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 6 ECdo 3/2017, 6 ECdo 7/2017, 6 ECdo 9/2017, 6 ECdo 11/2017, 6 ECdo 13/2017, 6 ECdo 15/2017). Najvyšší súd pri posudzovaní prípustnosti týchto dovolaní akcentoval, že išlo o dovolania smerujúce proti rozhodnutiam vydaným do 31. marca 2017. Vzal na zreteľ, že vtedajšia právna úprava nevyklúčovala celkom prípustnosť dovolania, a preto, rešpektujúc ústavný princíp dôvery v platné právo a v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutých poučení o možnosti opravných prostriedkov), posudzoval prípustnosť týchto dovolaní podľa právnej úpravy účinnej do 31. marca 2017.

9. Od právneho stavu, ktorý bol významný z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolaní uvedených v predchádzajúcom bode tohto uznesenia najvyššieho súdu, treba dôsledne odlišovať právny stav, v rámci ktorého bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané po 1. apríli 2017, teda už za účinnosti Exekučného poriadku (v doplnenom znení účinnom od uvedeného dňa), ktorý výslovne vylučuje prípustnosť dovolania a dovolania generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

10. V danom prípade odvolací súd rozhodol 27. apríla 2017. Dovolanie, ktoré bolo podané 23. júna 2017, smeruje „proti uzneseniu vydaného v exekučnom konaní“. Dôvody, so zreteľom na ktoré najvyšší súd v prípadoch uvedených v bode 8. tohto uznesenia posudzoval prípustnosť dovolaní podľa právnej úpravy účinnej do 31. marca 2017, tu nie sú dané.

11. Najvyšší súd dovolanie oprávneného, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2014) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinił oprávnený (§ 256 ods. 1 CSP), povinnej preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.